

107. Hagyjátok ti a világot...

Előző énekre.

1. Hagyjátok ti a világot Hiú ragyogásával;
A Békekirályt hívjátok A szeretet vágyával!
Mint ártatlan kis gyermekek, Hozzá úgy közeledjetek, Szeretete tiétek!
2. Hozzánk oly szegényesen jő, Ki mindenünket adta;
Kemény jászolban szunnyad Ő, De Istentől áldatva.
A Szent jött emberi testben, A vérnek kötelékében, Hogy minket megválthasson!
3. Az Úr jó szolga képében: A bűnös menedéke;
És fénylik szelíd szemében A vigasz, áldás, béke;
Nem ítélettel szól hozzánk, De megmutatja jó Atyját, A kegyest s igazságot.
4. Csillaga bármily sötétben Közel van mindnyájunkhoz,
Segít rajtunk Ő szívesen És üdvöt, kegyelmet hoz;
Eltévedt juhát keresi, A gúnyt s halált nem kerüli, Felveszi bűneinket.
5. Mély bánattal megértsetek, Hogy néktek Ő hiányzott;
Valljátok meg bűneitek, Mi gyötört és csak bántott!
Ő fölvidít és megsegít, Mert kegyes, nyájas és szelíd, S így vidámmá lészetek.

Min - dig Ő - rá gon - dol - ja - tok, S el ne hagy - já - tok
6. Csak ke - nye - rét kí - ván - já - tok, És é - le - te for -

há - zát; Az ég fe - lé pil - lant - sa - tok, És
rá - sát;

szí - vé - re bo - rul - ja - tok, Hisz kar - ját fe - lénk tár - ja!

7. Ha a lét zajló tengerén Hányódik a te élted,
Ő horgonyod, ki megtart, véd, És mindig szeret téged!
Az éjszakában égi fény, És pajzs a küzds idején;
Elveszni Jézus nem hagy!